

Sekretariatet

ADVOKAT

SAMFUNDET

Finanstilsynet
hoeringer@ftnet.dk
lonk@ftnet.dk
vic@ftnet.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 6. juli 2020
SAGSNR.: 2020 – 1986/CBB
ID NR.: 675864

Høring - over lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Finanstilsynet har ved e-mail af 22. juni 2020 anmodet om Advokatrådets eventuelle bemærkninger til førnævnte høring.

Lovforslaget indeholder blandt andet en implementering af 4. hvidvaskdirektiv vedrørende Advokatrådets forpligtelse til at samarbejde med kompetente tilsynsmyndigheder i andre EU-EØS-lande.

Advokatrådet støtter fuldt ud op om forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering, og vil i relevant omfang udnytte muligheden for at føre tilsyn sammen med tilsynsmyndigheder fra EU-EØS-lande.

Det er ikke Advokatrådets vurdering, at der hidtil har været udfordringer ved samarbejdet mellem Advokattilsynsmyndigheder i EU-EØS-lande, men den i lovforslaget foreslåede pligt til at samarbejde medfører et mere formaliseret og struktureret samarbejde.

Det er afgørende for Advokatrådet, at forslaget om samarbejde med andre advokattilsynsmyndigheder ikke ændrer ved Advokatrådets eksisterende tilsynskompetence.

Med venlig hilsen

Andrew Hyler Crichton
Generalsekretær

Victor Saxlund (FT)

Fra: Michael Camphausen <mca@camphausen.dk>
Sendt: 21. juli 2020 12:30
Til: Høringer
Cc: Lone Kjær (FT); Victor Saxlund (FT); Jon Hasling Kyed (FT)
Emne: DAFINA høringssvar vedrørende finansielt samlelovforslag i høring mht. forslag til ændring af hvidvaskloven

Sag: 1911-0057
Sagsdokument: 885771

På vegne af **Dansk Fintech Alliance (DAFINA)** fremsendes hermed **nedenstående høringssvar** (blot i mailform) vedrørende Finanstilsynets ovennævnte udkast til finansielt samlelovforslag, for så vidt angår lovforslagets ændring af **hvidvaskloven**.

Det bemærkes, at DAFINA vil fremkomme med **særskilte høringssvar** vedrørende samlelovforslagets ændring af betalingsloven og samlelovforslagets ændring af lov om finansielle rådgivere m.fl.

Vi takker for muligheden for at afgive nærværende høringssvar og skal således fremkomme med følgende bemærkninger, input og opfordringer vedrørende de foreslåede ændringer i hvidvaskloven (yderligere implementering af AMLD5):

Samlelovforslagets § 2, nr. 2 - indløsning af prepaid cards

Lovforslaget implementerer den særlige bestemmelse i AMLD5 om e-penge, hvorefter pengeinstitutter og betalingsinstitutter kun må indløse betalinger foretaget med anonyme forudbetalte betalingskort (prepaid cards) med lagrede e-penge udstedt i tredjelande, hvis de anonyme forudbetalte betalingskort med lagrede e-penge opfylder en række nærmere krav og betingelser.

Der er med de omhandlede begrænsninger fastsat i de pågældende krav og betingelser reelt tale om et delvist forbud mod indløsning af disse betalingskort med lagrede e-penge udstedt i tredjelande.

Høringsudkastet anvender betegnelsen "*anonyme forudbetalte kort*", der bør ændres/præciseres til betegnelsen "*anonyme forudbetalte betalingskort med lagrede elektroniske penge*", således at der sker en korrekt afgrænsning af bestemmelsens / det pågældende forbuds anvendelsesområde.

Bestemmelsen vedrører således ikke "*kort*" i almindelighed (en betegnelse, som ikke i øvrigt optræder i betalingsreguleringen) og vedrører ej heller "*betalingskort*" generelt, men vedrører / omfatter alene anonyme betalingskort i reguleringens forstand med lagrede e-penge (på engelsk anvendes den indarbejdede betegnelse prepaid cards, som bedst kan oversættes til forudbetalingskort - disse i modsætning til debitkort og kreditkort - alle korttyper udgør således betalingskort i reguleringens forstand).

I lovbemærkningerne anføres uddybende, at "*ved anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande forstås et betalingsinstrument (f.eks. et betalingskort), som ikke er personaliseret, hvor e-penge indestår, og som kan erhverves ved betaling, uden at erhververen identificerer sig selv, og som er udstedt i et land uden for EU eller EØS*".

Heller ikke denne formulering synes tilstrækkelig præcis, idet bestemmelsen i AMLD5 (ændringen af art. 12 i AMLD4 mht. det nye stk. 3) udtrykkeligt alene omhandler betalingskort (prepaid cards), dvs. bestemmelsen i AMLD5 omhandler *ikke* betalingsinstrumenter (payment instruments) mere generelt og nævner *ikke* blot betalingskort som et eksempel på omfattede betalingsinstrumenter:

Engelskversionen af AMLD5 herom (vores fremhævnings): "*Member States shall ensure that credit institutions and financial institutions acting as acquirers only accept payments carried out with*

anonymous prepaid cards issued in third countries where such cards meet requirements equivalent to those set out in paragraphs 1 and 2".

Derfor bør lovbemærkningerne i så henseende præciseres, således at der sker en direktivnær implementering - også sprogæssigt/fortolkningsmæssigt - dvs. at kun betalingskort (og altså ikke også betalingsinstrumenter) nævnes i lovbemærkningernes uddybende begrebsmæssige afklaring/afgrænsning.

Dertil kommer som nævnt, at der alene er tale om betalingskort med lagrede e-penge (deraf udtrykket forudbetalte betalingskort) - dvs. *ikke* øvrige betalingskort som eksempelvis debitkort og kreditkort, hvilken negativ afgrænsning eventuelt også for en ordens skyld bør fremgå af lovbemærkningerne, idet de forskellige betalingskorttyper ofte forveksles i praksis herhjemme (netop fordi prepaid card betegnelsen forbundet med e-penge endnu ikke er lige så indarbejdet herhjemme som fx i UK).

I øvrigt bemærkes, at den nye bestemmelse / det nye delvise forbud kan være vanskelig - og måske endda umulig - at administrere i praksis for de kortindlørende betalingsinstitutter, som alt andet lige ikke kender til alle de underliggende egenskaber for de betalingskort (ej heller med lagrede e-penge), som udstedes af andre (typisk e-penge-institutter og pengeinstitutter), dvs. når kortudsteder og kortindløser *ikke* er samme institut i praksis.

Vi hører derfor gerne, hvorledes lovgiver / tilsynet alt andet lige forestiller sig, at bestemmelsen skal administreres/håndhæves i praksis af sektoren (af udelukkende kortindlørende betalingsinstitutter), således at virkningen i realiteten ikke bliver et uhensigtsmæssigt totalforbud mod anvendelsen af sådanne prepaid cards med lagrede e-penge udstedt i tredjelande.

Vi har umiddelbart ikke bemærkninger til de øvrige foreslåede ændringer i hvidvaskloven.

Som nævnt indledningsvis vil vi vende tilbage med **særskilte høringssvar** vedrørende samlelovforslagets ændring af betalingsloven og samlelovforslagets ændring af lov om finansielle rådgivere m.fl.

Vi står naturligvis gerne til rådighed for yderligere uddybning af og dialog om ovenstående.

Med venlig hilsen

Dansk Fintech Alliance (DAFINA)

Fra: Victor Saxlund (FT) [mailto:VIC@ftnet.dk]

Sendt: 22. juni 2020 14:52

Til: Victor Saxlund (FT); Lone Kjær (FT)

Emne: Offentlig høring af forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Til rette vedkommende

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love (Gennemførelse af 2. betalingstjenestedirektiv, 4. og 5. hvidvaskdirektiv, ændringer til benchmarkforordningen og disclosureforordningen) til offentlig høring. Lovforslaget forventes fremsat oktober I 2020.

Vi imødeser eventuelle bemærkninger til lovforslaget **senest mandag den 3. august 2020**.

Bemærkninger bedes sendt til hoeringer@ftnet.dk med kopi til lonk@ftnet.dk og vic@ftnet.dk. Eventuelle spørgsmål til lovforslaget kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

Victor Saxlund

Fuldmægtig, cand. jur

Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø

Tlf.: +45 33 55 83 37 / Fax: +45 33 55 82 00

vic@ftnet.dk

www.finanstilsynet.dk

Victor Saxlund (FT)

Fra: Michael Camphausen <mca@camphausen.dk>
Sendt: 27. juli 2020 14:05
Til: Høringer
Cc: Lone Kjær (FT); Victor Saxlund (FT); Jon Hasling Kyed (FT)
Emne: DAFINA høringssvar vedrørende finansielt samlelovforslag i høring mht. forslag til ændring af betalingsloven

Sag: 1911-0057
Sagsdokument: 885583

På vegne af **Dansk Fintech Alliance (DAFINA)** fremsendes hermed **nedenstående høringssvar** (blot i mailform) vedrørende Finanstilsynets ovennævnte udkast til finansielt samlelovforslag, for så vidt angår lovforslagets ændring af **betalingsloven**.

Det bemærkes, at DAFINA vil fremkomme med **særskilte høringssvar** vedrørende samlelovforslagets ændring af hvidvaskloven og samlelovforslagets ændring af lov om finansielle rådgivere m.fl.

Vi takker for muligheden for at afgive nærværende høringssvar og skal således fremkomme med følgende bemærkninger, input og opfordringer vedrørende de foreslåede ændringer i betalingsloven (yderligere implementering af PSD2):

Samlelovforslagets § 1, nr. 3 - definitioner (betalingsinstrument og PISP)

Samlelovforslaget lægger op til en vis justering af betalingslovens definitionsbestemmelse i § 7 med det formål som anført i lovbemærkningerne at "*sikre en korrekt og direktivnær implementering*" af PSD2.

I denne forbindelse skal vi **opfordre** til, at der samtidig medtages en fornøden justering af lovens definition af begrebet "*betalingsinstrument*" i § 7, nr. 18, netop med henblik på at sikre en sådan korrekt og direktivnær implementering af PSD2 også af dette væsentlige regulatoriske begreb.

En række af lovens særlige bestemmelser/regelsæt, eksempelvis chargeback-reglen i § 112 og gebyrreglerne i §§ 121-123, gælder således specifikt for transaktioner, hvor der anvendes et betalingsinstrument i lovens forstand. Derudover er der behov for en regulatorisk afklaring af betalingsinstrumentbegrebet særligt i forhold til de nye tredjepartsudbydere af betalingsinitieringstjenester (PISP), jf. nærmere nedenfor.

I den nugældende betalingslov er begrebet betalingsinstrument defineret således (vores fremhævnning):

"Et personligt instrument eller et sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen, og som brugeren benytter til at iværksætte en betalingsordre."

I danskversionen af PSD2 er betalingsinstrument defineret således:

"En personaliseret anordning eller personaliserede anordninger og/eller sæt af procedurer, der er aftalt mellem betalingstjenestebrugeren og betalingstjenesteudbyderen, og som bruges for at initiere en betalingsordre."

I engelskversionen af PSD2 er betalingsinstrument defineret således:

"A personalised device(s) and/or set of procedures agreed between the payment service user and the payment service provider and used in order to initiate a payment order."

Den afgørende forskel på versionerne er således, at betalingsloven - i modsætning til både danskversionen og engelskversionen af PSD2 - indsætter ordet "et" (jf. vores fremhævnings ovenfor) foran syntagmet "sæt af procedurer" for at fastslå, at adjektivet "personligt" (i direktivet "personaliseret") ikke gælder for et sådant "sæt af procedurer", men altså kun gælder for et egentligt "instrument" (i direktivet "anordning").

Dermed indfører betalingsloven ikke blot en sproglig/formel, men også en decideret indholdsmæssig/materiel udvidelse af begrebet "betalingsinstrument", idet betalingsloven således reelt fastslår, at et ikke-personaliseret (dvs. anonymt) sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen, og som brugeren benytter til at iværksætte en betalingsordre, *altid* vil udgøre et betalingsinstrument i lovens forstand.

Dette udgør efter vores opfattelse en uhensigtsmæssig overimplementering og udgør både en sproglig og indholdsmæssig ukorrekt implementering af PSD2, idet hensigten med formuleringen i PSD2 - dvs. hvor ordet "et" (eller "a" i engelskversionen) bevidst er udeladt foran syntagmet "sæt af procedurer" - er at give retsanvenderen mulighed for i konkrete situationer i praksis at nå frem til, at det konkrete ikke-personaliseret (anonyme) sæt procedurer *kan* udgøre (men altså ikke altid automatisk skal udgøre) et betalingsinstrument i lovens forstand.

Med andre ord giver formuleringen i PSD2 (både i danskversionen og engelskversionen) retsanvenderen mulighed for i visse situationer i praksis at kræve, at det aftalte sæt af procedurer (fortsat) skal være personaliseret for at udgøre et betalingsinstrument i lovens forstand, og samtidig mulighed for i visse andre situationer i praksis *ikke* at kræve, at det aftalte sæt af procedurer skal være personaliseret for at udgøre et betalingsinstrument i lovens forstand.

Betalingsloven har således ganske uheldigt fjernet disse alternative muligheder for retsanvenderen / har fjernet muligheden for i praksis at nå frem til, at et givent sæt af procedurer i en konkret situation (men ikke nødvendigvis i alle situationer) bør være personaliseret for at udgøre et betalingsinstrument i lovens forstand.

Dette harmonerer hverken med PSD2 som sådan eller med EU Domstolens praksis på området. Det er netop EU Domstolens praksis (dommen C-616/11) de nuværende lovbemærkninger henviser til for at fastslå, at et sæt af procedurer ikke skal være personaliseret for at udgøre et betalingsinstrument i reguleringens forstand (og hvorfor ordet "et" af lovgiver herhjemme siden er indsat i betalingsloven foran syntagmet "sæt af procedurer"); men det er vores opfattelse, at lovgiver dermed overfortolker dommen i så henseende.

For dommen fastslår netop (jf. præmis nr. 35), at "*begrebet betalingsinstrument, som defineret i [PSD], kan omfatte et ikke-personaliseret sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen*" (vores fremhævnings). Dommen fastslår dermed *ikke*, at begrebet betalingsinstrument, som defineret i nu PSD2, *altid* omfatter / automatisk skal omfatte et ikke-personaliseret sæt af procedurer.

Dommen bevarer netop disse alternative muligheder for retsanvenderen i praksis, hvilket medførte, at lovgiver i EU bevidst valgte at fastholde direktivformuleringen i så henseende ved overgangen fra PSD1 til PSD2, dvs. lovgiver i EU valgte *ikke* - trods den mellemliggende dom fra EU Domstolen (fra april 2014) - at ændre definitionen af begrebet betalingsinstrument i så henseende ved udarbejdelsen og vedtagelsen af PSD2 (fra november 2015).

Med andre ord valgte alene lovgiver herhjemme som følge af dommen at indsætte det omhandlede ekstra "et" i definitionen i betalingsloven, hvorimod lovgiver i EU trods dommen valgte *ikke* at indsætte det omhandlede ekstra "et" i definitionen i PSD2.

Vi skal på denne baggrund **opfordre** til, at begrebet betalingsinstrument i betalingsloven fremover defineres som følger i overensstemmelse med formuleringen i PSD2:

"Et personligt instrument eller sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen, og som brugeren benytter til at iværksætte en betalingsordre."

- dvs. at ordet "et" foran syntagmet "sæt af procedurer" udgår af definitionen (dvs. fjernes igen, således at definitionen i så henseende faktisk svarer til den indeholdt i den tidligere

betalingstjenestelov - ligesom PSD2 definitionen i så henseende som bekendt svarer til PSD1 definitionen uanset den mellemliggende dom).

Dette vil netop sikre en korrekt og direktivnær implementering af PSD2, hvilket som nævnt er formålet med samlelovforslagets justering i øvrigt af betalingslovens definitionsbestemmelse i § 7.

I de ledsagende lovbemærkninger kan det så herefter eventuelt forklares - for at bevare de fortolkningsmæssige alternativer muligheder for retsanvenderen - at det følger af EU Domstolens praksis, at begrebet betalingsinstrument efter omstændighederne kan (men altså ikke altid skal) omfatte et sæt af procedurer, der ikke er personlige / personaliseret. Derved tages der i betalingsloven (i lovtæst og lovbemærkninger tilsammen) højde for både PSD2 og domspraksis uden i øvrigt at lægge sig fast på en given tvungen fortolkning i alle situationer - og i øvrigt uden at gå på kompromis med lovgivers vigtige forudsætning om, at reguleringen skal være teknologineutral, hvorfor definitionen af begrebet betalingsinstrument bør være dynamisk (dette går formuleringen i PSD2 jo heller ikke selv på kompromis med).

I øvrigt kan vi henvise til implementeringen af PSD2 i den nationale lovgivning i de lande, vi typisk sammenligner os med på det betalingsregulatoriske område, nemlig SE og UK, hvor lovgiver ligefrem har valgt at præcisere i definitionen af betalingsinstrument, at adjektivet "*personligt*" også knytter sig til et aftalt sæt af procedurer.

I Sverige defineres betalingsinstrument fortsat således i den nationale PSD2 implementeringslov (betalingstjenesteloven) trods EU dommen - eller måske rettere netop som følge af EU dommen (vores fremhævnings):

*"Betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en **personlig** rutin som enligt avtal används för att initiera en betalningsorder."*

I UK anføres fortsat følgende i den nationale tilsynspraksis efter PSD2 (uddrag af nugældende FCA handbook) trods EU dommen - eller tilsvarende netop som følge af EU dommen (vores fremhævnings):

"Payment instrument:

*(1) (in BCOBS) any personalised device or **personalised** set of procedures agreed between the banking customer and the firm used by the banking customer to initiate an instruction or request by the banking customer to the firm to make a payment.*

(2) (except in BCOBS) (in accordance with regulation 2(1) of the Payment Services Regulations) any:

(a) personalised device; or

*(b) **personalised** set of procedures agreed between the payment service user and the payment service provider,*

used by the payment service user in order to initiate a payment order."

På samme måde bør der i den danske betalingslov fortsat være mulighed for i en konkret situation at nå frem til, at det konkrete sæt af procedurer efter omstændighederne ikke udgør et betalingsinstrument i lovens forstand, idet dette ikke er personaliseret, dvs. der bør stadig være mulighed for i en given situation at kræve, at det konkrete sæt af procedurer skal være personligt / personaliseret for at blive anset som et betalingsinstrument i lovens forstand i den konkrete situation.

I Norge defineres betalingsinstrument således i den nationale PSD2 implementeringslov (finansaftaleloven) svarende til vores opfordring og formuleringforslag ovenfor (dvs. uden "et" foran "*sæt af procedurer*") for netop at åbne op for de alternative fortolkningsmuligheder i den konkrete situation alt efter de foreliggende omstændigheder:

*"Betalingsinstrument: **personlig** instrument eller sett av prosedyrer som er avtalt mellom kunden og institusjonen, og som kunden benytter for å iverksette en betalingsordre."*

Hvor SE og UK formuleringerne placerer sig på den ene sprog-mæssige/fortolkningsmæssige fløj og DK formuleringen i dag på den anden/modsatte sprog-mæssige/fortolkningsmæssige fløj, placerer NO

formuleringen og vores ovennævnte forslag til DK formuleringen fremover sig sprogmæssigt/fortolkningsmæssigt lige midt imellem, så at sige, som et passende sprogmæssigt/regulatorisk kompromis netop for at bevare de forskellige fortolkningsmæssige muligheder i den konkrete situation alt afhængig af de foreliggende omstændighederne.

En sådan let justeret formulering/definition af betalingsinstrumentbegrebet, som vi foreslår ovenfor, giver samtidig som en form for afledt effekt mulighed for en mere dynamisk og retvisende fortolkning af betalingsinstrumentbegrebet i relation til de nye PSD2 udbydere af betalingsinitieringstjenester (PISP) og disses betalingsløsninger, som *ikke* i alle tilfælde bør anses som egentlige betalingsinstrumenter i reguleringens forstand.

Der bør med andre ord være mulighed for, at en konkret PISP-betalingsløsning, som ofte vil udgøre et aftalt sæt af procedurer til brug af iværksætte/initiere en betalingsordre, alligevel *ikke* betragtes som et betalingsinstrument i lovens forstand i den konkrete situation, hvis PISP-betalingsløsningen således ikke i sig selv er personlig / personaliseret.

Dette er således ikke anderledes end, at fx en betalingsserviceløsning (direkte debitering betalingsløsning), som ikke i sig selv er personlig / personaliseret, typisk ej heller betragtes som et betalingsinstrument i lovens forstand (dvs. heller ikke efter den nugældende definition i betalingsloven).

Det bemærkes i denne henseende, at PISP-betalingsløsningen (kreditoverførsel betalingsløsning) og betalingsserviceløsningen (direkte debitering betalingsløsning) i grunden er sammenlignelige og således begge udgør en brugerinitieret konto-til-konto-overførsel, hvor eneste forskel i realiteten består i, om konto-til-konto-overførslen er iværksat/initieret af brugeren som betaler eller af brugeren som betalingsmodtager.

Det giver derfor ingen mening, at en ikke-personaliseret betalingsløsning baseret på en betalers initiering af konto-til-konto-overførslerne (PISP) skal betragtes som et betalingsinstrument i lovens forstand, hvorimod en ikke-personaliseret betalingsløsning baseret på en betalingsmodtagers initiering af konto-til-konto-overførslerne (betalingsservice) *ikke* skal betragtes som et betalingsinstrument i lovens forstand.

Dette bør således medtages og forklares i lovbemærkningerne for PISP's vedkommende samtidig med den ovenfor foreslåede justering af definitionen af betalingsinstrumentbegrebet i lovens § 7, nr. 18.

Det bør videre afklares og præciseres i bemærkningerne til lovens definitionsbestemmelse, at betalingsinstrumenter *ikke* omfatter betalingsinitieringstjenester, som *ikke* selvstændigt indeholder et personaliseret sæt af procedurer aftalt mellem PISP'en og brugeren, uanset om der foreligger en aftale mellem PISP'en og fx en webshop om at tilbyde PISP betalingsløsningen til brugeren som kunde i webshoppens.

Dette vil nemlig ikke blot sikre den efterlyste korrekte og direktivnære implementering af PSD2 i betalingsloven, for så vidt angår betalingsinstrumentbegrebet, men vil også sikre, at nye danske udbydere af betalingsinitieringstjenester (PISP) ikke som følge af et anderledes dansk betalingsinstrumentbegreb / supplerende dansk særregulering om betalingsinstrumenter (fx om chargeback) underlægges strengere regulatoriske og konkurrenceforvridende vilkår, end hvad nye udenlandske udbydere af betalingsinitieringstjenester (PISP) underlægges i andre EU-lande.

En sådan regulatorisk forskelsbehandling, som alt andet lige vil stille nye danske PISP'er markant ringere konkurrencemæssigt, vil følgelig være til dyb skade for dansk innovation og udvikling på betalingsområdet, hvilket jo ellers er hele formålet med PSD2. I sidste ende består den nærliggende risiko i, at vi faktisk ikke vil opleve danske PISP'er herhjemme og dermed ikke vil opleve nye innovative betalingsløsninger herhjemme forbundet med fx onlinehandel (dvs. nye og billigere PISP betalingsløsninger i konkurrence med de gængse og dyrere betalingskortløsninger), hvormed hele formålet med PSD2 jo forspildes fuldt ud.

Det er med andre ord altafgørende for danske PISP'er, at disse *ikke* qua en uhensigtsmæssig dansk betalingsinstrumentdefinition og/eller qua dansk særregulering om betalingsinstrumenter (fx chargeback-regler og andre fjernsalgsregelsæt gældende for betalingsinstrumenter) reelt forhindres i at udvikle og udbyde de nye innovative betalingsløsninger til gavn for forbrugerne og virksomhederne og i det hele taget til gavn for betalingsmarkedet som sådan herhjemme.

Samlelovforslagets § 1, nr. 5 - tilladelse (AISP)

Samlelovforslaget lægger op til, at udbydere af kontooplysningstjenester (AISP) skal skrives ind i betalingslovens almindelige tilladelsesbestemmelser i § 9 og § 10 for at præcise tilladelseskravet også for AISP (selv om dette i grunden allerede følger af lovens § 60) og for samtidig at præcisere kravene til ansvarsforsikring / garantistillelse for både AISP og PISP.

I så fald skal det samtidig fremgå klart og tydeligt af § 10, at en AISP alene skal opfylde enkeltbetingelserne i § 60 netop om AISP og altså ikke samtidig skal opfylde de almindelige tilladelsesbetingelser for almindelige betalingsinstitutter (PSP), herunder udbydere af betalingsinitieringstjenester (PISP), i § 10, stk. 1.

Derfor er det nødvendig at tilføje følgende præcisering til bestemmelsen i § 10, stk. 2 (vores fremhævnings): *"En virksomhed, der søger om tilladelse til at udbyde betalingsinitieringstjenester, jf. bilag 1, nr. 7, eller kontooplysningstjenester, jf. bilag 1, nr. 8, skal ud over at opfylde kravene i stk. 1 **eller kravene i § 60** have tegnet en ansvarsforsikring eller stille anden tilsvarende garanti til dækning af krav mod virksomheden".*

En AISP skal således *ikke* opfylde tilladelseskravene i § 10, stk. 1, hvorfor henvisningen i stk. 2 til stk. 1 netop *ikke* skal omfatte AISP, når nu AISP som noget nyt skrives ind i stk. 2.

Samlelovforslagets § 1, nr. 11 - kontooplysningstjenester (AISP)

Samlelovforslaget lægger op til, at betalingslovens almindelige bestemmelse i § 39 om outsourcing *ikke* skal gælde for udbydere af kontooplysningstjenester (AISP) / betalingsinstitutter, der alene udbyder kontooplysningstjenester.

DAFINA har som bekendt i tidligere høringssvar til tilsynet netop opfordret til, at det blev præciseret i lovens § 60 om AISP, at lovens almindelige bestemmelse om outsourcing ikke skulle finde anvendelse på AISP, således at der ikke længere ville være tale om dansk overimplementering på området i forhold til PSD2 til konkurrencemæssig og innovationsmæssig skade for nye danske AISP'ere (typisk fintech startup virksomheder). Vi støtter således høringsudkastet i så henseende og takker for tilsynets imødekommenhed.

Vi skal dog **opfordre** til, at det *ikke* blot er lovens almindelige bestemmelse om outsourcing, der *ikke* længere skal gælde for AISP, men *også* lovens øvrige bestemmelser alene møntet på betalingsinstitutter, og som således udtrykkeligt ifølge PSD2 *ikke* samtidig skal gælde for AISP, der tilsvarende *ikke* længere skal gælde for AISP i medfør af betalingsloven. Med andre ord skal de øvrige bestemmelser i loven, der ligesom § 39 ikke bør gælde for AISP, medtages i og fremgå af undtagelsesbestemmelsen i § 60, stk. 6, for AISP - dette således for at sikre en korrekt og direktivnær implementering af PSD2.

Her tænkes især på lovens almindelige bestemmelser i §§ 21-24 om kvalificerede ejerforhold (både i tilladelsessituationen og i den efterfølgende regelcompliance), som ifølge PSD2 netop heller *ikke* samtidig skal gælde for AISP. Enhver overimplementering på området i forhold til PSD2 er således til konkurrencemæssig og innovationsmæssig skade for nye danske AISP'ere. Og især bestemmelserne om kvalificerede ejerforhold er tunge i praksis at operere med for nye AISP'ere (også selv om tilsynet i praksis ikke måtte opstille et godkendelseskrav i så henseende for AISP, men "blot" opstille et orienteringskrav forbundet med kvalificerede ejere i en AISP).

Vi opfordrer ikke til, at danske AISP'ere regulatorisk skal stilles bedre, end hvad PSD2 foreskriver, eller stilles bedre end AISP'ere fra andre EU-lande. Vi opfordrer blot til, at danske AISP'ere *ikke* regulatorisk stilles ringere, end hvad følger af PSD2, eller stilles ringere end AISP'ere fra andre EU-lande. Derfor bør betalingsloven *ikke* lade lovens bestemmelser/krav/betingelser mv. alene møntet på betalingsinstitutter (automatisk) overføre til AISP'ere i videre omfang, end hvad PSD2 udtrykkeligt foreskriver. Med andre ord bør det overvejes, om lovens § 60, stk. 6, strukturelt bør vendes om, så at sige, således at en AISP *kun* "skal behandles som et betalingsinstitut", i det omfang dette decideret foreskrives i / følger af PSD2.

Under alle omstændigheder bør det fremover fremgå eksplicit af § 60, stk. 6, at en AISP *ikke* kun undtages fra lovens § 39 om outsourcing men *også* undtages fra lovens §§ 21-24 om kvalificerede ejerforhold (foruden de øvrige bestemmelser / kapitler i loven, som i forvejen fremgår af § 60, stk. 6).

Vi skal i denne forbindelse ikke blot henvise til PSD2 som sådan (jf. direktivets art. 33, stk. 1 og 2), men også henvise til de forskellige udfyldende regelsæt fra EBA udstedt i medfør af PSD2, der som oftest udtrykkeligt tager stilling til indledningsvis, hvorvidt det pågældende regelsæt møntet på betalingsinstitutter (herunder PISP) også skal være gældende eller ej netop for AISP.

Samlelovforslagets § 1, nr. 13 - forbrugerrettighedsfolder

Samlelovforslaget indfører forpligtelsen i medfør af PSD2 for udbydere af betalingstjenester til at stille Kommissionens såkaldte elektroniske forbrugerrettighedsfolder til rådighed på udbydernes hjemmesider.

Det følger dog udtrykkeligt af PSD2, at udbyderens oplysningsforpligtelse i så henseende kun gælder i forhold til forbrugere (consumers) og altså *ikke* i forhold til alle kunder/brugere (PSU), dvs. forbrugere og brugere i betalingsreguleringens forstand er ikke identiske og må *ikke* forveksles. Samme afgrænsning bør derfor også gælde i betalingslovens nye bestemmelse herom, således at lovbestemmelsen i overensstemmelse med PSD2 kun indebærer en sådan forpligtelse i forhold til udbyderens brugere, der samtidig er forbrugere.

Dette indebærer således, at en udbyder, der alene har erhvervsmæssige brugere/kunder, *ikke* er forpligtet til at stille den pågældende folder til rådighed på udbyderens hjemmeside. Det synes således unødigt tungt, hvis udbyderen først skal indgå aftale med den erhvervsmæssige bruger/kunde om, at udbyderen kan fravige den omhandlede oplysningsforpligtelse i forhold til en erhvervsmæssige bruger/kunde. Oplysningsforpligtelsen bør på denne vis slet ikke gælde i første omgang, så længe der ikke er tale om en forbruger.

Vi skal derfor **opfordre** til en korrekt og direktivnær implementering af PSD2 i så henseende.

Det forbeholdes at vende tilbage med supplerende, uddybende høringssvar vedrørende ovenstående om betalingsinstrumentbegrebet og -definitionen i betalingsloven (især i forhold til PISP).

Som nævnt indledningsvis vil vi vende tilbage med **særskilte høringssvar** vedrørende samlelovforslagets ændring af hvidvaskloven og samlelovforslagets ændring af lov om finansielle rådgivere m.fl.

Vi står naturligvis gerne til rådighed for yderligere uddybning af og dialog om ovenstående.

Med venlig hilsen

Dansk Fintech Alliance (DAFINA)

Fra: Victor Saxlund (FT) [mailto:VIC@ftnet.dk]

Sendt: 22. juni 2020 14:52

Til: Victor Saxlund (FT); Lone Kjær (FT)

Emne: Offentlig høring af forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Til rette vedkommende

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love (Gennemførelse af 2. betalingstjenestedirektiv, 4. og 5. hvidvaskdirektiv, ændringer til benchmarkforordningen og disclosureforordningen) til offentlig høring. Lovforslaget forventes fremsat oktober 1 2020.

Vi imødeser eventuelle bemærkninger til lovforslaget **senest mandag den 3. august 2020**.

Bemærkninger bedes sendt til hoeringer@ftnet.dk med kopi til lonk@ftnet.dk og vic@ftnet.dk. Eventuelle spørgsmål til lovforslaget kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

Victor Saxlund

Fuldmægtig, cand. jur

Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø

Tlf.: +45 33 55 83 37 / Fax: +45 33 55 82 00

vic@ftnet.dk

www.finanstilsynet.dk

Victor Saxlund (FT)

Fra: Michael Camphausen <mca@camphausen.dk>
Sendt: 20. juli 2020 13:01
Til: Høringer
Cc: Lone Kjær (FT); Victor Saxlund (FT)
Emne: DAFINA høringssvar vedrørende finansielt samlelovforslag i høring mht. forslag til ændring af lov om finansielle rådgivere m.fl.

Sag: 1911-0057
Sagsdokument: 885764

På vegne af **Dansk Fintech Alliance (DAFINA)** fremsendes hermed **nedenstående høringssvar** (blot i mailform) vedrørende Finanstilsynets ovennævnte udkast til finansielt samlelovforslag, for så vidt angår lovforslagets ændring af **lov om finansielle rådgivere m.fl.**

Det bemærkes, at DAFINA vil fremkomme med **særskilte høringssvar** vedrørende samlelovforslagets ændring af betalingsloven og samlelovforslagets ændring af hvidvaskloven.

Vi takker for muligheden for at afgive nærværende høringssvar og skal således fremkomme med følgende bemærkninger, input og opfordringer vedrørende de foreslåede ændringer i lov om finansielle rådgivere m.fl.:

Samlelovforslagets § 8, nr. 1 - definition af rådgivning

Lovens definitionsbestemmelse i § 2 indeholder i forvejen en definition af rådgivningsbegrebet, som vedrører både rådgivning ydet af finansielle rådgivere og rådgivning ydet af boligkreditformidlere (og herudover indeholder § 2 også i forvejen en definition af investeringsrådgivningsbegrebet forbundet med investeringsrådgivere). Med andre ord er lovens rådgivningsdefinition af betydning for både finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, der således udgør to forskellige aktørtyper med hver deres aktivitetsudøvelse, henholdsvis finansiell rådgivning og boligkreditformidling (uanset at disse er omfattet af den samme lov).

Lovforslaget lægger op til, at definitionen af rådgivningsbegrebet skal ændres, således at rådgivning i lovens forstand alene knyttes til boligkreditaftaler. Derved kommer loven umiddelbart til at mangle en fornøden definition af rådgivning i forbindelse med finansiell rådgivning (som altså ikke nødvendigvis er forbundet med rådgivning om boligkreditaftaler). Det erindres således, at finansiell rådgivning / finansielle rådgivere er dansk særregulering og altså ikke udspringer af direktivregulering. Der er derfor fortsat behov for en nærmere definition af begrebet rådgivning forbundet med finansiell rådgivning / finansielle rådgivere i lovens forstand (uafhængig af boligkreditformidlerreguleringen i samme lov).

Vi skal derfor **opfordre** til, at der ikke foretages en begrænsning af lovens rådgivningsbegreb til kun at omfatte rådgivning forbundet med boligkreditaftaler, alternativt at der samtidig indføres en særskilt definition af begrebet finansiell rådgivning (hvormed loven således i alt vil indeholde tre definitioner knyttet til rådgivningsbegrebet: rådgivning, finansiell rådgivning og investeringsrådgivning).

Samlelovforslagets § 8, nr. 2 - digital ansøgning om tilladelse

Følgende bemærkninger relaterer sig ikke kun til samlelovforslagets § 8, nr. 2 (lov om finansielle rådgivere m.fl.), men også til samlelovforslagets § 6, nr. 2 og nr. 3 (lov om forsikringsformidling), § 9, nr. 1 (lov om forbrugslånsvirksomheder) og § 10, nr. 2 (lov om ejendomskreditselskaber), der således alle omhandler ligelydende nye bestemmelser om digital ansøgning om finansiell tilladelse.

Lovforslaget indfører en egentlig pligt for de pågældende virksomheder (finansielle formidlere/rådgivere/långivere) til at ansøge om finansiell tilladelse hos Finanstilsynet via den digitale

selvbetjeningsløsning *virksom.dk* ved anvendelse af virksomhedens eget NemID. Lovforslaget lægger i denne forbindelse op til, at de pågældende virksomheder alene undtagelsesvis kan indgive ansøgning elektronisk til Finanstilsynet via e-mail (som hidtil) ved anvendelse af tilsynets velkendte ansøgningsskemaer. I lovbemærkningerne uddybes det, at denne undtagelse alene vil være relevant i tilfælde af, at *virksom.dk* ikke kan tilgås som følge af tekniske problemer.

Vi skal **opfordre** til, at denne meget snævre undtagelsesmulighed udvides til at omfatte følgende to i praksis væsentlige tilfælde (disse kan evt. blot fremgå af lovbemærkningerne):

Idet finansielle tilladelsesansøgninger ofte kan være ganske komplekse skal en ansøgende virksomhed have mulighed for at gøre brug af en ekstern repræsentant (rådgiver eller advokat), som indgiver ansøgningen på virksomhedens vegne. Den eksterne rådgiver/advokat har selv sagt ikke adgang til eller rådighed over virksomhedens interne NemID (og bør selv sagt ikke ansøge for virksomheden ved brug af rådgiverens/advokatens eget personlige NemID), hvorfor rådgiveren/advokaten i alle tilfælde bør kunne indgive ansøgningen elektronisk til Finanstilsynet via e-mail (som hidtil) ved anvendelse af tilsynets velkendte ansøgningsskemaer. Derved sikres også, at selve ansøgningsskemaet i alle tilfælde er underskrevet/tiltrådt af den ansøgende virksomheds ledelse (dette synes ikke at være teknisk muligt, hvis rådgiveren/advokaten skal benytte sit eget NemID til *virksom.dk*). Med andre ord bør den ansøgende virksomheds anvendelse af en ekstern repræsentant (rådgiver eller advokat) i forbindelse med ansøgningens indgivelse udgøre en lovmæssig undtagelsesmulighed i forhold til pligten til at benytte *virksom.dk*.

Idet finansielle tilladelsesansøgninger også ofte kan være ganske omfattende (adskillige enkeltfiler / enkeltbilag som del af det samlede ansøgningsmateriale), og idet *virksom.dk* selvbetjeningsløsningen alt andet lige ikke er velegnet til meget filtungt/bilagstungt materiale (systemet er gearret til almindelige selskabsindberetninger og ikke til adskillige vedhæftninger af omfattende ansøgningsbilag mv.), bør en ansøgende virksomhed efter omstændighederne have mulighed for at indsende ansøgningen med det omfattende bilagsmateriale elektronisk til Finanstilsynet via e-mail (som hidtil).

I øvrigt bemærkes rent sprogligt, at de nyaffattede bestemmelser mht. formuleringen af undtagelsesmuligheden anvender udtrykket "*digitalt*" om indsendelsen via e-mail, selv om der rettelig må være tale om "*elektronisk*" indsendelse via e-mail (selvbetjeningsløsningen *virksom.dk* er således en digital løsning, hvorimod indsendelse via e-mail / elektronisk post udgør en elektronisk - og altså ikke digital - mulighed rent teknisk/it begrebsmæssigt).

Som nævnt indledningsvis vil vi vende tilbage med **særskilte høringssvar** vedrørende samlelovforslagets ændring af betalingsloven og samlelovforslagets ændring af hvidvaskloven.

Vi står naturligvis gerne til rådighed for yderligere uddybning af og dialog om ovenstående.

Med venlig hilsen

Dansk Fintech Alliance (DAFINA)

Fra: Victor Saxlund (FT) [mailto:VIC@ftnet.dk]

Sendt: 22. juni 2020 14:52

Til: Victor Saxlund (FT); Lone Kjær (FT)

Emne: Offentlig høring af forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Til rette vedkommende

Hermed sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love (Gennemførelse af 2. betalingstjenestedirektiv, 4. og 5. hvidvaskdirektiv, ændringer til benchmarkforordningen og disclosureforordningen) til offentlig høring. Lovforslaget forventes fremsat oktober 1 2020.

Vi imødeser eventuelle bemærkninger til lovforslaget **senest mandag den 3. august 2020**.

Bemærkninger bedes sendt til hoeringer@ftnet.dk med kopi til lonk@ftnet.dk og vic@ftnet.dk. Eventuelle spørgsmål til lovforslaget kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

Victor Saxlund

Fuldmægtig, cand. jur

Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø

Tlf.: +45 33 55 83 37 / Fax: +45 33 55 82 00

vic@ftnet.dk

www.finanstilsynet.dk

Finanstilsynet
Att.: Victor Saxlund
Århusgade 10
2100 København Ø

hoeringer@ftnet.dk, vic@ftnet.dk, lonk@ftnet.dk

Den 3. august 2020

Høring af forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Finanstilsynet har den 22. juni 2020 udsendt forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love.

Dansk Erhverv har hertil følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger

Det fremsatte lovforslag indeholder 71 ændringer i 10 forskellige love. Love, som kun har en ganske perifer indbyrdes relation. Fremsættelse af sådanne samlelove medfører en risiko for, at der i høringsfasen ikke kan leveres et grundigt og tilbundsgående stykke arbejde og at der ved Folketingets senere behandling er risiko for, at politikerne kan have svært ved at gennemskue lovforslagets konsekvenser og formål. Når et sådant forslag så tillige sendes i høring kort før sommerferien, gør det blot muligheden for et tilbundsgående arbejde fra høringsparterne endnu sværere. Dansk Erhverv skal derfor opfordre til at sådanne samlelovsforslag i videst mulige omfang undgås.

Specifikke bemærkninger

§1, nr. 14, 15 og 16

Regulering af Dankort

Detailhandlen har behov for et sikkert, udbredt og ikke mindst billigt betalingsmiddel. I dag er det for den brede detailhandel i det væsentligste Dankort, der lever op til disse kriterier. Dankort har været danskernes og detailhandlens foretrukne betalingskort siden lanceringen i 1983. Dankort er imidlertid under pres. De dyre internationale kort, særligt Visa og MasterCard, tager markedsandele fra Dankort, godt hjulpet på vej af ApplePay og forbuddet mod surcharge. Dankort har nu ca. 65 procent af transaktionerne i POS, og oplevede i 2019 for første gang i kortets historie en negativ vækst – og dette på trods af, at markedet er i positiv vækst. Dankorts hidtil fastlåste prisstruktur har gjort, at det for en række betalingsmodtagere har været mere attraktivt at vælge en international indløsningsaftale fremfor Dankort. Det har særligt været gældende for forretninger med mange og små transaktioner. Samtidig har forretninger med mange høje transaktionsbeløb haft attraktive priser på indløsning af Dankort. Hvis Dankort skal fastholdes som et billigt, sikkert og udbredt betalingsmiddel i Danmark er der behov for at sikre, at Dankort er konkurrencedygtigt for alle betalingsmodtagere. Det er vigtigt at holde sig for øje, at hvis Dankort forvinder, så forvinder kortet

ikke alene i fysisk handel, men også ved nethandel, hvorfor en negativ afledt konsekvens af den faldende andel transaktioner i POS derfor også vil ramme e-handlen negativt.

Strukturen af den prismodel der i dag følger af lov om betalinger, hvorefter der alene kan afregnes via en abonnementsordning, betyder at visse forretninger med lave gennemsnitsbeløb betaler en relativt høj pris pr. transaktion, hvorimod forretninger med høje gennemsnitsbeløb betaler en relativt lav pris pr. transaktioner, sammenlignet med alternativer.

Frafald af forretninger med lave gennemsnitsbeløb vil medføre fortsat negativ vækst i transaktioner

Når transaktioner falder ud af systemet, starter en negativ spiral med højere priser for de resterende forretninger, der så igen gør det attraktivt for flere at skifte ud. På den lange bane betyder det, at Dankort ophører med at eksistere, med samlet set højere private omkostninger for indløsning for både fysisk detailhandel og nethandel, men også højere samfundsmæssige omkostninger. Dankort er reguleret ved lov om betalinger, og priserne for Dankort fastsættes på baggrund af et omkostningsstudie i en bekendtgørelse udstedt af Erhvervsministeriet/Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen hvert andet år.

Dansk Erhverv bakker op om de foreslåede lovændringer

De foreslåede lovændringer er en kodificering af BEK nr. 878 af 12/06/2020 og tilknyttede afgørelser og er efter Dansk Erhvervs opfattelse den rette måde at imødegå faldet i transaktioner i Dankort-systemet, hvorfor Dansk Erhverv bakker op om de foreslåede ændringer.

Dansk Erhverv har ikke bemærkninger til den resterende del af lovforslaget, men står naturligvis til rådighed for Finanstilsynet for uddybning og afklaring af spørgsmål.

Med venlig hilsen

Henrik Lundgaard Sedenmark
Chefkonsulent

Finanstilsynet
Aarhusgade 110
2100 København Ø
Att.: Victor Saxlund

Pr. e-mail: hoeringer@ftnet.dk, vic@ftnet.dk, lonk@ftnet.dk

15. juli 2020

Høring vedrørende forslag til ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Tak for muligheden for at kommentere høringen om forslag til ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love.

Vores eneste kommentar vedrører forslaget til ændringslov § 2, nr. 6. Vi har ingen kommentarer til den nye §25, stk. 1. Men vi kunne godt ønske os, at §25, stk. 3 ændres også.

I dag står der i loven: *"Stk. 3. Resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, jf. § 30."*

Vi foreslår, at den kommer til at hedde: *"Stk. 3. Resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, når undersøgelsen har givet anledning til mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, jf. § 30."*

Formuleringen vil i vores optik være en præcisering af forståelsen af formuleringen af §25, stk. 3. Hvis der ikke opstår mistanke (om hvidvask eller terrorfinansiering) eller formodning herom vedrørende en usædvanlig transaktion eller aktivitet, gælder de særlige undersøgelses-, noterings- og opbevaringskrav i hvidvaskloven ikke, men kun de almindelige krav efter god revisorskik. Ligesom underretningspligten heller ikke bliver aktuel. Det kan der være tvivl om med den nugældende formulering af §25, stk. 3.

Denne fortolkning af bestemmelsen fremgår klart af tidligere fremsættelsesbemærkninger til lovændringer, jf. således mest tydeligt om undersøgelsespligtens formål på side 81 i 2018/1 LSF 204, der senere blev vedtaget som lov nr. 553 af 7. maj 2019 og med ikrafttræden 10. januar 2020:

"Formålet med undersøgelsespligten i § 25, stk. 1 og 2 er at få fastslået, om det, der vurderes som værende usædvanligt, bliver til en egentlig mistanke om hvidvask af udbytte eller terrorfinansiering eller blot en formodning herom, eller om en mulig mistanke kan afkræftes. Det betyder, at der alene foretages en undersøgelse i de tilfælde, hvor der er egentlig mistanke, eller der er rimelig grund til at formode, at en transaktion eller aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme".

Med venlig hilsen

Lars Kiertzner
Chefkonsulent, statsaut. Revisor, ph.d.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 4183
Konto nr. 2500102295

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Att.: Victor Saxlund, vic@ftnet.dk og lonk@ftnet.dk

**FINANS
DANMARK**

Høringssvar til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Finans Danmark takker for muligheden for at kunne give bemærkninger til udkast til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love.

Da samlelovsforslaget for flere af lovgivningerne implementerer ændringer af mere teknisk karakter, har Finans Danmark alene enkelte bemærkninger til ændring af lov om betalinger og hvidvaskloven.

Vores specifikke bemærkninger følger nedenfor.

Bemærkninger til ændring af lov om betalinger

Til § 1, nr. 15

Finans Danmark noterer sig, at det med udkastet foreslås at ændre lov om betalingers § 123 således, at ministeren får hjemmel til at fastsætte regler om andre prismodeller end abonnementsmodeller for Dankortet.

Dankortet er stadig det mest udbredte betalingskort, og de enkelte banker i Danmark har i 2019 indgået flerårige aftaler med Nets om fortsat at kunne udstede Dankortet.

Betalingsmarkedet ændrer sig i disse år markant og hurtigt primært grundet den teknologiske udvikling og stor vækst i internethandlen. Udviklingen betyder, at forbrugerne og virksomhederne i stigende grad efterspørger flere betalingsløsninger, herunder ikke mindst mobilbetalinger. Samtidig udbydes betalingsløsninger i større grad på tværs af grænser, og konkurrencen fra udenlandske virksomheder er i disse år stigende.

Høringssvar

4. august 2020

Dok: FIDA-1826564804-690705-v1

Kontakt Cecilie Sander Bernbom

Betalingsmarkedet påvirkes også af forskellige europæiske lovgivningsmæssige initiativer, som har til hensigt at styrke konkurrence og innovation til gavn for brugerne. I december 2015 blev der bl.a. fastsat et loft over den betaling, som banken modtager fra indløser (interbankgebyret) ved en betalingskorttransaktion med henblik på at reducere forretningernes betaling til indløser. I en evaluering af lovgivningen, offentliggjort i juni 2020, konkluderer EU-Kommissionen, at lavere interbankgebyrer har ført til reducerede indløsningsgebyrer for forretningerne.

Finans Danmark finder, at udviklingen på betalingsmarkedet har overflødiggjort den danske særregulering af Dankortet. Finans Danmark ønsker generelt et betalingsmarked, der alene er underlagt europæisk regulering for at skabe lige konkurrencevilkår. Finans Danmark mener derfor, at der kan sættes spørgsmålstejn ved, om det fortsat er hensigtsmæssigt at fastholde den særlige regulering af Dankortet.

Høringssvar

4. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690705-v1

Bemærkninger til ændring af hvidvaskloven

Til § 2, nr. 2

Den foreslåede bestemmelse, som er en ny § 5 a i hvidvaskloven, indfører en række krav, der skal opfyldes i forbindelse med indløsningen af betalinger foretaget med anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande.

Den foreslåede bestemmelse § 5 a, stk. 2 og 3, har følgende ordlyd:

Stk. 2. Indløsning af restværdien i kontanter eller kontanthævnning af pengeværdien af anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande må kun ske, når det indløste beløb ikke overstiger 50 euro.

Stk. 3. Betalingstransaktioner, der foretages med anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande, og som iværksættes via internettet eller i øvrigt gennem en anordning, der kan anvendes til fjernkommunikation, må kun indløses, når det beløb, der betales, ikke overstiger 50 euro pr. transaktion.

Med § 5 a, stk. 2 og 3, indføres dermed et forbud mod indløsning, kontanthævnning og transaktioner for over 50 euro foretaget med anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 5 a, stk. 2 og 3, at de implementerer artikel 1, nr. 7, litra b, første og andet led, i 5. hvidvaskdirektiv.

Artikel 1, nr. 7, litra b, første og andet led, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer i artikel 12 i 4. hvidvaskdirektiv, har følgende ordlyd:

Medlemsstaterne sikrer, at undtagelsen fastsat i nærværende artikels stk. 1 ikke finder anvendelse i tilfælde af kontantindløsning eller kontanthævnning af pengeværdien af elektroniske penge, hvis det indløste beløb overstiger 50 EUR, eller i tilfælde af fjernbetalingstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 (1), hvor det beløb, der betales, overstiger 50 EUR pr. transaktion.

Artikel 12, stk. 1, indeholder en række kumulative betingelser, som skal overholdes, for at elektroniske penge kan undtages visse kundekendskabsprocedurer, og den citerede artikel 1, nr. 7, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv udgør en modifikation til denne undtagelse, så undtagelsen ikke finder anvendelse for indløsning, kontanthævnning og transaktioner for over 50 euro foretaget med betalingsinstrumenter indeholdende elektroniske penge.

Dermed synes den foreslåede § 5 a, stk. 2 og 3, der som nævnt indfører et forbud mod indløsning, kontanthævnning og transaktioner for over 50 euro foretaget med anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande, ikke at være en direktivkonform implementering af artikel 1, nr. 7, litra b, første og andet led, i 5. hvidvaskdirektiv. Dette skyldes, at formålet med artikel 1, nr. 7, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv ifølge præambelbetragtning (14) er at sikre, at der sker en identifikation af kunden i forbindelse med fjernbetalingstransaktioner, når transaktionsbeløbet overstiger 50 euro, og ikke at indføre et forbud mod sådanne transaktioner.

Vi er i den forbindelse opmærksomme på, at det fremgår af artikel 1, nr. 7, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne skal sikre, at anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande skal opfylde betingelser svarende til undtagelsen, men at et forbud mod indløsning, kontanthævnning og transaktioner for over 50 euro ikke synes at udgøre sådanne tilsvarende betingelser.

Henset til den betydelige risiko for hvidvask og terrorfinansiering der er ved anonyme forudbetalte kort udstedt i tredjelande, foreslås det som et alternativ til den foreslåede bestemmelse i stedet at udnytte direktivets mulighed for helt at forbyde betaling med disse jf. artikel 12, litra c.

Dette sammenholdt med, at der med den foreslåede bestemmelse i § 5 a, alene gives adgang til, at disse kort kan indløses i et dansk pengeinstitut, såfremt beløbet ikke overstiger 50 euro, og betingelserne oplistet i stk. 1, alle er opfyldt.

Høringssvar

4. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690705-v1

Der er dermed med forslaget en allerede meget snæver adgang til at betale med sådanne kort i Danmark. Betingelserne for denne snævre anvendelse afgøres ved, at betingelserne i § 5 a, stk. 1, pålægges pengeinstitutterne. Pengeinstitutterne skal sikre, er betingelserne er opfyldt for en udsteder fra et tredjeland, hvorimod man for anonyme kort, der ikke er udstedt i et tredjeland, i dag har pålagt udstederen af kortet at opfylde betingelserne, jf. bekendtgørelse nr. 1359 af 30. november 2017 om lempede krav til kundekendskabsproceduren efter lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Ad § 2, nr. 3:

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der i hvidvasklovens § 7, stk. 2, 1. pkt., efter »§ 8, stk. 2« indsættes »§ 17, stk. 2, nr. 5«.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at "[d]en foreslåede ændring har til formål at tydeliggøre, at det er den person, der er udpeget efter § 7, stk. 2, 1. pkt., der er ansvarlig for at godkende etablering og videreførelse af en forretningsforbindelse med en person, som har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande i henhold til § 17, stk. 2, nr. 5."

Ifølge hvidvasklovens § 17, stk. 3, skal foranstaltningerne nævnt i § 17, stk. 2, gennemføres (sammen med en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger) når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande.

På den baggrund er det vores opfattelse, at det i lovteksten og bemærkningerne vedrørende den foreslåede ændring bør klargøres, om den person, der er udpeget efter § 7, stk. 2, 1. pkt., også er ansvarlig for at godkende forretningsforbindelser for hvilke der gennemføres transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, men hvor kunden ikke har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande.

Ad § 2, nr. 6:

Formålet med bestemmelsen er ifølge bemærkninger hertil at fastslå, om der er mistanke eller rimelig grund til at formode, at en transaktion eller en aktivitet har eller har haft forbindelse til hvidvask eller finansiering af terrorisme

Høringssvar

4. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690705-v1

Det fremgår videre af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, at "[i] forhold til den gældende bestemmelse i § 25, stk. 1, præciseres det således, at pligten også omfatter aktiviteter."

Som eksempler på aktiviteter, der ifølge den foreslåede § 25, stk. 1, nr. 2, vil skulle undersøges nævnes følgende to eksempler:

- a) En kunde, som normalt kun modtager midler fra sin arbejdsgiver, pludseligt modtager midler fra en ukendt tredjemand, og hvor det ikke er klart, at der er tale om løn eller lignende midler.
- b) En kunde, der pludseligt begynder at foretage en række investeringer, der klart afviger fra kundens hidtidige investeringsmønster, f.eks. fordi investeringerne er meget større i mængde eller beløb end de investeringer, som kunden normalt foretager. Afvigelsen vil også kunne bestå i, at kunden begynder at investere i en anden type produkter, end kunden normalt investerer i, eller hvad kunden forventes at ville investere i.

Begge eksempler vedrører dermed transaktioner, og vi foreslår på den baggrund, at forarbejderne til bestemmelsen udbygges med eksempler, der illustrerer hvilke aktiviteter, den pågældende bestemmelse er rettet i mod.

Med venlig hilsen

Cecilie Sander Bernbom

Direkte: 30161008
Mail: cbe@fida.dk

Høringssvar

4. august 2020
Dok. nr.:
FIDA-1826564804-690705-v1

Victor Saxlund (FT)

Fra: Jesper Bo Nielsen <jn@finansforbundet.dk>
Sendt: 9. juli 2020 13:20
Til: Høringer
Cc: Victor Saxlund (FT); Lone Kjær (FT)
Emne: Høring over lovudkast vedrørende forskellige finansielle love - j.nr. 1911-0057

Sag: 1911-0057
Sagsdokument: 885751

Finanstilsynet har med brev af 22. juni 2020 udsendt ovennævnte lovudkast med anmodning om kommentarer.

Finansforbundet finder generelt, at de foreslåede ændringer virker fornuftige, bl.a. i forhold til forbrugerbeskyttelses- og tilsynsområdet.

Vi vil i særlig grad fremhæve forslaget om, at erhvervsministeren tillægges bemyndigelse til at fastlægge kompetencekrav for investeringsrådgivning ydet af alternative investeringsfonde (FAIF), således at kompetencekravsbekendtgørelsen også kommer til at omfatte investeringsrådgivning ydet i en FAIF. Det vil være positivt med ensartede regler, uanset om investeringsrådgivning foregår i fx et pengeinstitut eller en FAIF, hvilket også klart vil styrke investorbeskyttelsen.

På tilsynsområdet angående bæredygtighedsrelaterede oplysninger vedr. finansielle tjenesteydelser finder vi det relevant og vigtigt, at Finanstilsynet bliver tillagt kompetence til at føre effektivt tilsyn med oplysningspligter for såvel miljømæssige som sociale og ledelsesmæssige forhold. Det samme gælder iht. benchmarktilsynet. Det er dog vigtigt, at der allokeres de fornødne ressourcer til disse nye områder, hvilket også er kort berørt i de almindelige bemærkninger pkt. 3.

Det virker logisk at forslaget knæsætter armslængdeprincippet i forholdet mellem Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og erhvervsministeren mht. styrelsens opgaver efter betalingsloven, og at Konkurrencerådet tillægges det overordnede ansvar for styrelsens administration og regeludstedelse iht. loven. Her er det også relevant at overveje, hvilke ressourcemæssige konsekvenser ændringen evt. har.

Forslaget om at udvide området for outsourcingreglerne til også at omfatte operatører af regulerede markeder, der driver multilaterale eller organiserede handelsfaciliteter, er meget positivt. Det er vigtigt, at outsourcingreglerne bør gælde for enhver form for finansiell virksomhed.

Såfremt vores bemærkninger giver anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed, og vi ser frem til at følge det videre arbejde med lovudkastet.

Med venlig hilsen

Jesper Bo Nielsen
CRO / Chief Regulatory Officer

Direkte: +45 32 66 14 74
Mobil: +45 21 41 45 65
jn@finansforbundet.dk

Applebys Plads 5, 1411 Kbh. K
finansforbundet.dk
+45 32 96 46 00
post@finansforbundet.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Att.: Victor Saxlund

**Forsikring
& Pension**

Sendt til hoeringer@ftnet.dk med kopi
til vic@ftnet.dk og lonk@ftnet.dk

Høringssvar til udkast til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Forsikring & Pension takker for muligheden for at kommentere på udkast til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love (Gennemførelse af 2. betalingstjenestedirektiv, 4. og 5. hvidvaskdirektiv, ændringer til benchmarkforordningen og disclosureforordningen).

Vedr. forslag til ændring af lov om forsikringsformidling:

Forsikring & Pension vil i forbindelse med disclosureforordningen gøre opmærksom på, at Forbrugerombudsmanden har udstedt "Vejledning om brug af miljømæssige og etiske påstande mv.". Vejledningen fastlægger de nærmere rammer for bl.a. dokumentation af udsagn om miljømæssige og etiske påstande for §§ 3, 4, 5 og 6 i markedsføringsloven, der er identisk implementeret i bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører. Det er væsentligt, at der i forbindelse med lovforslaget skabes klarhed om samspillet mellem disclosureforordningen og Forbrugerombudsmandens vejledning. Det bør derfor fremgå, hvorvidt Forbrugerombudsmandens vejledning er retningsgivende for forsikringsdistributørers udsagn om miljømæssige og etiske påstande.

Vedr. forslag til ændring af lov om investeringsforeninger (LIF) (lovforslagets § 4, nr. 2):

Det foreslås med lovforslaget, at § 18, stk. 1, 4. pkt. i lov om investeringsforeninger (LIF), ophæves. Dette medfører, at følgende tekst ikke længere indgår i LIF: *"Det skal fremgå af afdelingens navn, hvis bestyrelsen kan etablere andelsklasser i afdelingen."*

En identisk tekst findes i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (FAIF-loven), men denne bestemmelse foreslås ikke ændret i dette lovforslag. Det bør overvejes at lave den samme ændring for alternative investeringsforeninger efter FAIF-loven. Ændringen vil skulle indarbejdes i FAIF-lovens § 137, stk. 3, som vil skulle udgå. Dette vil sidestille bl.a. investeringsforeninger og kapitalforeninger i forhold til navn og oprettelse af klasser i en afdeling. Der ses ingen grund til ikke at sidestille disse på dette punkt, som indebærer en administrativ lettelse.

03.08.2020

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Marie Riber Granborg
Konsulent, cand.jur
Dir. 41 91 90 97
mrg@forsikringogpension.dk

Sagsnr. GES-2017-00191
DokID 405771

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

Vedr. forslag til ændring af lov om forvaltere af alternative investeringsforeninger m.v. (FAIF) (lovforslagets § 5, nr. 2)

Det foreslås med lovforslaget, at der i FAIF-lovens § 18 indsættes som nyt stk. 4: *"Erhvervsministeren kan fastsætte regler om kompetencekrav for ansatte hos en forvalter af alternative investeringsfonde."*

Forslaget indebærer, at bekendtgørelsen om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler information om visse investeringsprodukter, BEK nr. 864 af 23. juni 2017 (kompetencekravsbekendtgørelsen) bliver gældende for FAIF'er. Dette giver dog anledning til tvivl, da der allerede i FAIF-lovens § 8, stk. 5 er en bestemmelse, som medfører, at FIL § 43 finder tilsvarende anvendelse for FAIF'er, som har tilladelse til at udøve aktiviteter omfattet af FAIF-lovens bilag 1, nr. 3. Det vil sige FAIF'er, som udøver aktivitet med *"forvaltning af investeringsporteføljer"* og/eller *"accessoriske tjenesteydelser"*.

Kompetencekravsbekendtgørelsen, som er udstedt i henhold til FIL § 43, stk. 4, er som udgangspunkt gældende for pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, men gælder ikke direkte efter sin ordlyd for IFS eller FAIF'er. Det virker uhensigtsmæssigt at indføre en ny hjemmel, når der allerede eksisterer en hjemmel, som umiddelbart indeholder lignende bestemmelser.

I bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse fremgår det desuden bl.a., at bestemmelsen tager sigte på følgende: *"Forvaltere af alternative investeringsfonde kan få tilladelse af Finanstilsynet til at yde investeringsrådgivning. Forvaltere af alternative investeringsfonde er i dag ikke omfattet af anvendelsesområdet i kompetencekravsbekendtgørelsen."* Det fremgår desuden, at ændringen skal *"styrke investorbeskyttelsen, da ansatte hos forvaltere af alternative investeringsfonde vil skulle opfylde de kompetencekrav, som følger af kompetencekravsbekendtgørelsen og dennes bilag. Den ansatte hos forvalteren af alternative investeringsfonde vil bl.a. skulle kunne yde forsvarlig rådgivning til detailkunder, herunder have kompetencer inden for relevant lovgivning, investeringsprodukter og økonomisk forståelse."*

Disse bemærkninger kan alene læses på den måde, at kompetencekravsbekendtgørelsen udelukkende skal finde anvendelse for FAIF'er, som har fået tilladelse til at udøve aktiviteter omfattet af FAIF-lovens bilag 1, nr. 3, og særligt nr. 3, litra b, pkt. i, som omhandler *"investeringsrådgivning"*. Dette ses også at være bedst i tråd med den bagvedliggende regulering. Der er således fastsat krav i MiFID II, som gælder for FAIF'er, der udøver investeringsrådgivning. Hvis den foreslåede hjemmel skal kunne gælde alle FAIF'er, vil det være urimeligt byrdefuldt i forhold til formålet med bestemmelsen.

Hvis der mod forventning fastholdes at indføre en konkret hjemmel til at gøre kompetencekravsbekendtgørelsen gældende for FAIF'er, bør lovbestemmelsen og bemærkningerne uddybes og som minimum tage stilling til:

- Hvordan er sammenhængen mellem den eksisterende henvisning indeholdt i FAIF-lovens § 8, stk. 5 til FIL § 43, og den foreslåede nye bestemmelse?

- Hvilke FAIF'er skal bestemmelserne i kompetencekravsbekendtgørelsen finde anvendelse på? Er det f.eks. afhængigt af funktioner i henhold til FAIF-lovens bilag 1 og/eller er det afhængigt af, om FAIF'en henvender sig til detailinvestorer e.l.?

Forsikring & Pension

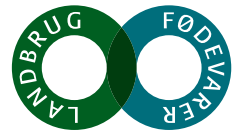
Sagsnr. GES-2017-00191

DokID 405771

Baggrunden for den foreslåede ændring bør derudover anføres i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse. Det bør også sikres, at den danske regulering som minimum ikke går videre, end hvad der følger af MiFID II og ESMA's tilhørende retningslinjer.

Med venlig hilsen

Marie Riber Granborg

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Sendt på mail til: hoeringer@ftnet.dk; med CC til vic@ftnet.dk og lonk@ftnet.dk

Høringssvar fra Landbrug & Fødevarer vedr. høring over lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Finanstilsynet har den 22. juni 2020 udsendt høring over lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love med svarfrist den 3. august 2020. Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at bidrage med et høringssvar.

Landbrug & Fødevarer støtter forslaget om at den tidligere abonnementsmodel (abonnementsbekendtgørelsen) ændres, således det bliver muligt at fastsætte andre prismodeller. Dette vil støtte SMV-erhvervet, da der traditionelt er en forholdsvis stor omkostning forbundet med at oprette og vedligeholde kortbetalingstjenester.

Landbrug & Fødevarer finder det vigtigt, at der hurtigst muligt udarbejdes en udførlig og simpel vejledning til hvordan virksomhederne skal indberette bæredygtighedsrelaterede oplysninger som følge af disclosureforordningen. Med en deadline på 10. marts 2021 er der behov for hurtigt at sikre, at virksomhederne kan levere de krævede oplysninger. Der opfordres ligeledes til at man tænker denne vejledning sammen med den kommende lovgivning om bæredygtig finansiering, således virksomhederne ikke skal foretage mere indberetning end der er nødvendig. Dette vil ligeledes støtte overgangen til bæredygtig finansiering for virksomheder med under 500 ansatte, når bæredygtig finansiering ligeledes kommer til at gælde mindre virksomheder.

Landbrug & Fødevarer står naturligvis til rådighed for en yderligere dialog i denne sag.

Med venlig hilsen

Mikkel Vestby Jensen

Erhvervspolitik, Afd. for Vækst- og strukturpolitik

D +45 3339 4049
M +45 5188 0266
E mivj@lf.dk

ATT: Victor Saxlund

Finanstilsynet
Aarhusgade 110
2100 København Ø

hoeringer@ftnet.dk
vic@ftnet.dk
lonk@ftnet.dk

Mastercards høringssvar til *Høring over lov om ændringer af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love.*

Som international virksomhed, der opererer i den danske betalingssektor, ønsker Mastercard at bidrage til at sikre et fremtidigt sundt og smidigt betalingsmarked, der begunstiger danske forbrugere, fremmer innovation og sikrer en stabil betalingsinfrastruktur med effektiv konkurrence. Det er Mastercards opfattelse, at et sådant betalingsmarked skal sikres og opretholdes af en fleksibel betalingslov med lige vilkår for alle implicerede aktører.

Mastercard opfordrer til, at de af Erhvervsministeriet ønskede ændringer til Lov om Betalinger § 123, stk. 4, jf. LOV nr. 652 af 08/06/2017, som vedrører erhvervsministerens beføjelser til at fastsætte vilkår, herunder omkostningsniveau, for betalingsinstrumentsudbydere fordrer udviklingen af prismodeller, der sikrer lige konkurrencevilkår for alle aktører på betalingsmarkedet.

Endvidere ønsker Mastercard med nærværende høringssvar at opfordre til, at man, med de kommende forslag til nye prismodeller, er opmærksom på, at de også fordrer lige og fair konkurrence samt gennemsigtighed på markedet for betalinger, så de prismodeller, der lægges frem, tager hensyn til, at ingen enkeltaktører stilles mere gunstigt i forhold til andre.

Mastercard ønsker at belyse, at det af bemærkningerne i udkastet til ændringen af betalingsloven jf. punkt 2.5.1. *gældende ret* fremgår, at loven udelukkende finder anvendelse på betalingskortordninger i den fysiske handel, hvorfor Mastercard finder det relevant også at klarlægge lovændringens betydning for pris- og gebyrstrukturer på indløsning af Dankort i online handel, samt hvilke regler der på nuværende tidspunkt er gældende for indløsning af Dankort i online handel.

Mastercard påskønner muligheden for at kommentere høringsprocessen. I tilfælde af, at det synes relevant, da tilbyder Mastercard gerne at uddybe ovenstående synspunkter på et møde med Finanstilsynet.

Med venlig hilsen
Lise Bruun Frandsen

Country Director Denmark
Mastercard

Finanstilsynet
Att.: Victor Saxlund
Århusgade 110
2100 København Ø

8. juli 2020

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om betalinger, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder og forskellige andre love

Nets takker for muligheden for at kommentere på lovforslaget, som vi har én enkelt kommentar til.

Lovforslagets § 1, nr. 13 indeholder forslag til at indsætte en ny paragraf, § 66a, i lov om betalinger. Forslaget forpligter udbydere af betalingstjenester til at stille den folder, som Kommissionen har udarbejdet om forbrugerrettigheder, til rådighed for alle udbydernes brugere på en let tilgængelig måde. Nets mener, bestemmelsen bør ændres, så det alene bliver udbydere af betalingstjenester til forbrugere, der pålægges at stille en folder om forbrugerrettigheder til rådighed. Det virker ikke relevant at forpligte virksomheder, der alene udbyder betalingstjenester til erhvervsdrivende, til at skulle oplyse erhvervskunder om forbrugerrettigheder.

Med venlig hilsen

Trygve Ilkjær
VP, Group Communications
Nets Denmark A/S
Klausdalsbrovej 601
DK-2750 Ballerup